

Bilag 4.

Oversættelse.

Formanden for den danske delegation, fhv. minister Ernst Christiansens indlæg i 1. udvalg den 4. november 1960 under behandlingen af nedrustningsspørgsmålet.

Da det er første gang, jeg har ordet i denne komité, vil jeg gerne lykønske formanden, viceformanden og rapportøren til deres høje hverv.

Under generaldebatten i plenarforsamlingen gav den danske udenrigsminister udtryk for den danske regerings og det danske folks vilje og beredvillighed til at bidrage til opnåelsen af positive resultater af denne debat, således at vi kan nå henimod vort fælles mål, hvorom der ingen uenighed hersker: almindelig og fuldstændig nedrustning. Jeg tror, at vi alle er klar over de rædsler, som kernevåbnene kan forvolde alle jordens folk, og rustningernes overmåde store økonomiske byrde er indlysende for alle nationer. Jeg vil gerne erindre komiteen om, at den danske udenrigsminister i sit indlæg pegede på muligheden af at komme ud af det øjeblikkelige dødvande i nedrustningsforhandlingerne ved at indføre et mæglende element gennem deltagelse af lande, der står uden for de større magtgrupperinger. Lignende synspunkter er tilkendegivet af tidligere talere i denne debat. Dette giver os håb om, at det måske vil være muligt, gennem en udvidelse af nedrustningsforhandlingsorganet, at finde vej til en genoptagelse af nedrustningsforhandlingerne.

Medens der således gennem en forbedring af forhandlingsmaskineriet synes at være mulighed for at gøre visse fremskridt med hensyn til at nå ud af det øjeblikkelige dødvande i vore forhandlinger, så mener jeg dog ikke, at vi på indeværende tidspunkt skal være alt for ambitiøse for så vidt angår selve nedrustningsforanstaltningerne. Ser man på de allerede fremlagte resolutions-

forslag, vil man, synes jeg, konstatere, at der hersker enighed på flere punkter, end man ville have troet efter at have hørt nogle taleres indlæg. Det er mit indtryk, at stadig flere talere under denne debat har været tilbøjelige til at understrege dette fremfor særlig stærkt at understrege uoverensstemmelserne. Der er naturligvis meningsforskelle og manglende enighed på adskillige vigtige punkter — det er netop derfor, vi er her. Disse uoverensstemmelser bør ikke bringe nedrustningsforhandlingerne til standsning eller anføres som en hindring for videre forhandlinger, især hvis vi ser på alternativet til fortsatte, realistiske bestræbelser for at nå til enighed.

Et af de væsentligste punkter, hvorom der hersker en forskellig opfattelse, er spørgsmålet om at ændre sekretariatets struktur. Hvis man ser realistisk på den nuværende situation, må man efter min opfattelse indrømme, at der ikke vil kunne opnås bred tilslutning til et forslag gående ud på en større omdannelse af sekretariatet efter de foreslåede retningslinjer. Dette er en nøgtern vurdering af de herskende forhold, uanset hvilken opfattelse den danske eller andre regeringer måtte have med hensyn til hovedlinjerne i sådanne forslag.

Hvad angår det fremsatte forslag om en ændring i sikkerhedsrådets struktur er kendes det utvivlsomt fra alle sider, at De Forenede Nationers udvikling og vækst nødvendiggør en forøgelse af sikkerhedsrådets medlemstal. Dette spørgsmål behandles imidlertid i øjeblikket i en anden komité, som forhåbentlig vil kunne finde frem til en løsning deraf. Også disse spørgsmål kom den